

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ธุรกิจผลิตอาหารสัตว์เป็นจัดเป็นธุรกิจที่สำคัญต่อเกษตรกรไทย โดยเฉพาะในอดีตประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นผู้ส่งออกวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สำคัญประเทศหนึ่งแต่เนื่องมาจากการแข่งขันในด้านราคาของวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีมากขึ้น โดยประเทศที่พัฒนาแล้วเช่น สหรัฐฯ สามารถส่งออกข้าวโพดและถั่วเหลืองได้ในราคาที่ต่ำกว่าประเทศไทยเป็นผลให้ ประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันในด้านราคาในตลาดโลกได้ แต่นับว่าเป็นโชคดีของไทยที่มีการพัฒนาด้านการปศุสัตว์ก่อนหลายๆประเทศในภูมิภาคนี้และสามารถพัฒนาการผลิตได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับการผลิตปศุสัตว์ของไทยมีแนวโน้มคล้ายคลึงกับประเทศที่พัฒนาแล้ว คือมีการขยายตัวในภาคการผลิตปศุสัตว์ที่ให้ผลตอบแทนเร็วจึงทำให้ปริมาณการใช้ข้าวโพด และถั่วเหลืองมากขึ้น แต่เนื่องจากความไม่แน่นอนของผลผลิตทางการเกษตรทำให้การกำหนดราคาวัตถุดิบที่จะนำมาเป็นอาหารสัตว์ทำได้ยาก จึงทำให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากใ้มาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด นั่นคือการนำมาแปรรูปเป็นขบู่ป่นเพื่อเป็นส่วนผสมสำคัญในอาหารสัตว์ประเภทที่ให้โปรตีนสูง เนื่องจากปัจจุบันภาคการผลิตปศุสัตว์ของไทยเป็นภาคการผลิตปศุสัตว์ที่ให้ผลตอบแทนเร็วเช่นฟาร์มสุกร ฟาร์มปลา ฟาร์มกึ่ง ซึ่งเนื้อสัตว์เหล่านี้เป็นอาหารที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมาโดยตลอด นอกจากนี้แล้วขบู่ป่นยังสามารถนำมาผลิตเป็นอาหารสัตว์เลี้ยงเช่น สุนัข และแมวได้อีกด้วย ทั้งนี้ขบู่ป่นยังเป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ที่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายนักแต่มีข้อดีหลายประการเช่นเป็นส่วนผสมที่ให้โปรตีนสูง ราคาต่ำ ขั้นตอนการผลิตไม่ซับซ้อน และสามารถจัดหาได้ตลอดปีโดยไม่ขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศอย่างเช่นพืชที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์ทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ต้นทุน - ผลตอบแทนของโครงการเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนในโครงการผลิตขบู่ป่นนั้นจากผลการศึกษาโครงการมีความเหมาะสมต่อการลงทุนและมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์เพราะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) เท่ากับ 9,306,000 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่า 0 อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (IRR) ของโครงการเท่ากับ 18.85% มีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่กำหนดคือ 9.00% และมีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio : B/C Ratio) มีค่ามากกว่า 1 เท่ากับ 1.10

ผลการวิเคราะห์ความไหวตัวของโครงการเมื่อรายได้ของโครงการเปลี่ยนแปลงลดลงจากราคาขายขนไก่ปิ่นที่ลดลงร้อยละ 7.00 นั้น โครงการก็ยังคงมีความเป็นไปได้ในทางเศรษฐศาสตร์เนื่องจากมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 4,162,000 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่า 0 อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (IRR) เท่ากับ 13.53% ซึ่งมีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในปัจจุบันคือร้อยละ 9.00 และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) มีค่ามากกว่า 1 เท่ากับ 1.046 ในส่วนการเปลี่ยนแปลงต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายของโครงการนั้นปรากฏว่าหากต้นทุนเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 7.00 ในขณะที่รายได้ลดลงร้อยละ 7.00 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเท่ากับ 708,000 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่า 0 อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 9.79% สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในปัจจุบันคือร้อยละ 9.00 และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) เท่ากับ 1.007 แสดงว่าโครงการยังมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์และเหมาะสมต่อการลงทุน แต่หากต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.00 ในขณะที่รายได้ลดลงร้อยละ 8.00 โครงการนี้จะไม่มีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์หรือไม่เหมาะสมต่อการลงทุน เพราะมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเท่ากับ -506,000 บาท อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 8.43% และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) เท่ากับ 0.995 และจากการคำนวณพบว่าโครงการจะมีความทนต่อต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นหรือสามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้โดยที่ต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินร้อยละ 7.58

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาระดับการวิเคราะห์ต้นทุน - ผลตอบแทนของโครงการผลิตขนไก่ปิ่นแม้ว่าการลงทุนในโครงการฟาร์มสุกรขุนจะมีความเหมาะสมต่อการลงทุนและมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ แต่อย่างไรก็ดีในการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุนนั้นจะต้องพิจารณาในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เพื่อให้โครงการมีความเป็นไปได้ในการลงทุนมากที่สุด เช่น ในด้านเทคนิคการผลิตหรือการจัดการ กล่าวคือ ผู้ที่จะประกอบการที่จะตัดสินใจลงทุนจะต้องมีความรู้และประสบการณ์และเข้าใจในธุรกิจนี้ที่ดีพอ หรือมีทีมงานที่มีความชำนาญด้านการจัดการหรือรู้เทคนิคในการการผลิตที่ดี ทั้งนี้เพราะการจัดการที่ดีจะมีผลต่อผลตอบแทนและต้นทุนในการดำเนินการ ในด้านผลตอบแทนนั้นการ จัดหาขนไก่สดที่มีคุณภาพดีและอยู่ภายใต้การจัดการอย่างมีประสิทธิภาพก็จะได้ผลผลิตตามมาตรฐานมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด ในด้านต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในโครงการ หากในขบวนการผลิตมีประสิทธิภาพก็จะสามารถควบคุมต้นทุนในการผลิตให้อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ก็ต้องมีการพิจารณาความเป็นไปได้ด้านการตลาดควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ความแน่นอนของตลาดที่จะรองรับสินค้าจากการผลิตตามโครงการ ซึ่งจะมีผลต่อความเป็นไปได้ของโครงการ กล่าวคือถึงแม้ว่าโครงการจะมีผลตอบแทนทางการเงินจากการลงทุนที่ดี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าสินค้าของโครงการจะต้องสามารถขาย

ได้หรือเป็นที่ต้องการของตลาด ดังนั้นสำหรับผู้สนใจจะนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ควรพิจารณาการวิเคราะห์ด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อความเป็นไปได้ของโครงการตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ประกอบการพิจารณา เพื่อตัดสินใจได้ว่าโครงการมีความเหมาะสมกับการลงทุนเพียงใด หากมีส่วนไหนที่ยังไม่ชัดเจนจะได้มีการวางแผนการลงทุนที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้โครงการมีความเป็นไปได้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University